

عنوان مقاله:

نقشه راه ورود ترکیه به تحولات منطقه خاورمیانه

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی علوم سیاسی، روابط بین الملل و تحول (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ابوذر عمرانی - دکتری روابط بینالملل دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه روابط بینالملل.

رضا نودوست - دکتری مسائل ایران دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران - مرکز، دانشکده علوم سیاسی، گروه علوم سیاسی.

خلاصه مقاله:

سیاست خارجی ترکیه بعد از روی کار آمدن حزب عدالت و توسعه در سال ۲۰۰۲، دارای فراز و فرود زیادی بوده، به طوری که میتوان آن را به چند مرحله تقسیم کرد: مرحله اول از روی کار آمدن این حزب تا تحولات بهار عربی در سال ۲۰۱۱، مرحله دوم بعد از تحولات بهار عربی تا کودتای جولای ۲۰۱۶، و مرحله سوم را نیز میتوان از کودتای ۲۰۱۶ تا کنون شناسایی و تقسیم کرد. در هر یک از این مقاطع تحت تاثیر تحولات داخلی و بین المللی، سیاست خارجی ترکیه دستخوش تغییراتی شده است. البته در این میان اهمیت برخی از موارد مانند مسائل اقتصادی و امنیتی در هر دوره یکسان بوده است. استدلال پژوهش حاضر این است که علیرغم فراز و فرود سیاست خارجی ترکیه از سیاست صفر کردن مشکلات با همسایگان تا ورود به منازعات، رویکرد غالب بر سیاست خارجی این کشور واقع گرایی و عملگرایی بوده است. برای بررسی نقشه راه حضور ترکیه در منطقه این سوال مطرح است که حضور ترکیه در منطقه خاورمیانه بعد از روی کار آمدن حزب عدالت و توسعه بر اساس کدام نقشه راه صورت میپذیرد؟ فرضیه این است که حضور و فعالیت ترکیه در منطقه بر اساس رویکرد واقع گرایی و در راستای منافع ملی این کشور بوده و این مسئله نقشه راه ترکیه در منطقه را شکل داده است. هدف پژوهش حاضر بررسی سیاست خارجی ترکیه بر اساس رویکرد واقعگرایی در منطقه با روش توصیفی-تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

حزب عدالت و توسعه، سیاست خارجی ترکیه، واقع گرایی، بهار عرب، خاورمیانه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541973>

